EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udenrigsudvalget

FORELØBIG
2006/2032(INI)

18.9.2006

UDKAST TIL BETÆNKNING

om den eksterne dimension af bekæmpelsen af terrorismen
(2006/2032(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Luis Yañez-Barnuevo García

PR_INI

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om den eksterne dimension af bekæmpelsen af terrorismen
(2006/2032(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om en forfatning for Europa,

- der henviser til EU-traktatens artikel 6 og 7 og afsnit V,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948,

- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der blev undertegnet i Rom den 4. november 1950,

- der henviser til de tretten gældende FN-konventioner om forebyggelse og udryddelse af terrorisme, Sikkerhedsrådets resolution 1368 og 1373 (2001) og 1267 (1999), Generalforsamlingens resolution om en overordnet FN-strategi mod terrorisme og den tilhørende handlingsplan af 8. september 2006,

- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi - et sikkert Europa i en bedre verden - som vedtoges af Det Europæiske Råd den 12. december 2003, og til Den Europæiske Unions strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, der vedtoges samme dato,

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 25.-26. marts 2004 og navnlig til erklæringen fra Det Europæiske Råd af 25. marts 2004 om bekæmpelse af terrorisme, der indeholder en solidaritetsbestemmelse,

- der henviser til Den Europæiske Unions reviderede handlingsplan/køreplan for bekæmpelse af terrorisme, som Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 17.-18. juni 2004,

- der henviser til Den Europæiske Unions terrorbekæmpelsesstrategi, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 14.-15. december 2005 og Den Europæiske Unions strategi for at forebygge radikalisering og rekruttering af terrorister, som Det Europæiske Råd vedtog samme dato,

- der henviser til konklusionerne fra det internationale topmøde om demokrati, terrorisme og sikkerhed, der fandt sted i Madrid den 8.-11. marts 2005,

- der henviser til rapporten fra FN's generalsekretær af den 27. april 2006 Sammen mod terrorismen: henstillinger til en global strategi for terrorbekæmpelse (A/60/825),

- der henviser til Euro-Middelhavslandenes adfærdskodeks om bekæmpelse af terrorisme, som blev vedtaget på topmødet i Barcelona den 27.-28. november 2005,

- der henviser til EU's og USA's erklæringer om bekæmpelsen af terrorismen og om en styrkelse af det gensidige samarbejde om ikke-spredning og bekæmpelse af terrorismen af den 26. juni 2004 og den 20. juni 2005,

– der henviser til køreplanen for etablering af et fælles område for ydre sikkerhed mellem Den Europæiske Union, som undertegnedes den 10. maj 2005 på det 15. topmøde EU-Rusland,

– der henviser til fælleserklæringen EU-ASEAN om samarbejde om bekæmpelse af terrorismen, der undertegnedes den 27. januar 2003 i forbindelse med den 14. ministerkonference EU-ASEAN,

– der henviser til fælleserklæringen EU-OAU om terrorisme, der undertegnedes i 2001,

– der henviser til Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol, der godkendtes den 17. juli af FN's diplomatiske konference af befuldmægtigede den 17. juli 1998,

– der henviser til sin henstilling til Det Europæiske Råd og Rådet om EU's handlingsplan for bekæmpelse af terrorisme[1],

– der henviser til forretningsordenens artikel 45,

– der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6-0000/2006),

A. der henviser til, at den internationale terrorisme nu udgør en af de største trusler mod sikkerheden, freden, stabiliteten og de demokratiske værdier i det internationale samfund og navnlig er en direkte trussel mod de europæiske borgere, medlemsstaterne, demokratiet og retsstaten, der er de værdier, som Den Europæiske Union bygger på,

B. der henviser til, at bekæmpelsen af terrorismen for Den Europæiske Union er en prioritering og et hovedelement i EU's optræden udadtil, således som det fremgår af den europæiske sikkerhedsstrategi,

C. der henviser til, at Den Europæiske Union har sin egen strategi for bekæmpelse af terrorismen, som bør indgå i en multilateral strategi og tage udgangspunkt i en ubetinget respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincipperne, i betragtning af at terrorismen er et direkte angreb på begge, og at enhver overtrædelse fra regeringers og demokratiske kræfters side i realiteten udgør en propagandasejr og en politisk gevinst for terroristerne og deres støtter,

D. der henviser til, at terror altid er forbryderisk og ikke lader sig forsvare, og at den under ingen omstændigheder kan anvendes til at nå politiske målsætninger,

E. der erkender, at ekstrem fattigdom, bred frustration og social udstødelse er parametre, som kan have indflydelse på, at der opstår terrorgrupper, og at disse støttes,

F. der henviser til, at terrorismen finder en ideel grobund i samfund med en høj grad af opsplitning, ulighed og forskelsbehandling, og med en meget forskelligartet social, etnisk og politisk sammensætning,

G. der henviser til, at en effektiv bekæmpelse af terrorismen forudsætter et detaljeret

[1] EUT C 124 E af 25.5.2006, s. 241.

kendskab til de sociale, politiske, økonomiske og religiøse forhold, hvorunder terrorismen opstår, og hvor dens ophavsmænd og tilhængere trives,

H. der henviser til, at terrortruslen ikke er begrænset til konkrete geografiske områder, men at terrororganisationerne også findes inden for og uden for EU's grænser og i rigeligt mål har bevist deres evne til at gennemføre deres attentater og voldshandlinger i alle verdensdele og mod forskellige lande på samme tid,

I. der henviser til, at både de enkelte medlemsstater og EU og dens institutioner har været eller kan udgøre direkte mål for den internationale terrorisme,

J. der henviser til, at de beklagelige erfaringer hidtil tydeligt viser, at ingen medlemsstat individuelt kan bekæmpe terrorismen effektivt, og at det er helt afgørende, at EU fører en fælles politik for terrorbekæmpelse, der både skal omfatte anvendelsen af alle de instrumenter og midler, som retsstaten og EU råder over, samt et målbevidst og effektivt internationalt samarbejde i kampen mod den internationale terrorisme,

K. der er sig bevidst, at terrorismens globale dimension forudsætter en global reaktion på alle aspekter af dette fænomen, både med hensyn til sikkerheden og på det politiske, økonomiske, sociale og kulturelle plan,

L. der er foruroliget over, at der i rapporterne fra efterretningstjenesterne forud for attentaterne i New York og Madrid blev advaret om den forestående fare, men at disse ikke blev fortolket korrekt i bekæmpelsen af terrorismen,

M. der henviser til, at en effektiv indsats fra EU's side i kampen mod terrorismen forudsætter en nøje samordning og en bedre udveksling af informationer mellem medlemsstaterne og EU's institutioner,

N. der henviser til, at EU bør udforme en proaktiv og ikke blot reaktiv politik for forebyggelse i bekæmpelsen af den internationale terrorisme,

O. der henviser til, at kampen mod den internationale terrorisme kun kan være effektiv, hvis den støttes af en reel overbevisning og målrettethed i EU og dens medlemsstater, og hvis den bakkes op af en motiveret og velinformeret offentlig opinion,

P. der henviser til, at dæmonisering af en bestemt kultur, civilisation eller religion i terrorbekæmpelsens navn er et fejltrin, som vil være kontraproduktivt,

De grundlæggende principper for den eksterne dimension af bekæmpelsen af den internationale terrorisme

1. støtter ubetinget det strategiske mål om en generel bekæmpelse af terrorismen under streng overholdelse af menneskerettighederne for i sidste instans at opnå større sikkerhed i Den Europæiske Union, så borgerne kan få gavn af et område med reel frihed, sikkerhed og retfærdighed; tilslutter sig Rådets synspunkt om, at uanset eksistensen af andre former for terror hidrører den alvorligste trussel for Europa for øjeblikket fra de voldelige radikale grupper, som hævder at forsvare islam, i første række al-Qaeda;

2. pointerer nødvendigheden af, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater som udgangspunkt for deres overordnede strategi mod terror overholder de fundamentale principper, som også ligger til grund for FN's indsats, en konstruktiv og reel dialog mellem civilisationerne, hvor der tages hensyn til de respektive opfattelser og interesser, og i absolut respekt for den internationale legalitet;

3. fremhæver behovet for korrekt og ubeskåret at gennemføre alle de politiske foranstaltninger, der træffes på det højeste politiske niveau som led i Den Europæiske Unions terrorbekæmpelsesstrategi, handlingsplanen og strategien for at forebygge radikalisering og rekruttering af terrorister for at de ambitiøse ordninger og forslag, der optræder i disse tekster, så hurtigt som muligt kan omsættes i konkrete og effektive foranstaltninger i marken med henblik på at bekæmpe terrorismen;

4. glæder sig over, at Generalforsamlingen for nylig vedtog FN's strategi for terrorbekæmpelse og den tilhørende handlingsplan; er bekymret over forsinkelsen af vedtagelsen af en overordnet konvention om den internationale terrorisme; tilskynder EU's institutioner og medlemsstaterne til at utrætteligt at fortsætte deres indsats for at nå frem til en international konsensus, som kan gøre det muligt at vedtage både den overordnede konvention og reelt at gennemføre foranstaltningerne i strategien og handlingsplanen;

5. beklager, at nogle medlemsstater trods den åbenlyse terrortrussel endnu ikke har undertegnet og/eller ratificeret nogen af de tretten FN-konventioner om bekæmpelsen af terrorisme; henviser til, at på nuværende tidspunkt har kun to lande ratificeret de tretten konventioner, og at andre 78 lande har ratificeret eller tiltrådt de tolv af konventionerne; anser det dog for særligt bekymrende, at 33 lande kun har ratificeret eller tiltrådt seks eller færre af konventionerne;

6. opfordrer EU's medlemsstater til at indføre intern lovgivning med henblik på en effektiv gennemførelse af konventionerne;

7. understreger, at EU's eksterne indsats for bekæmpelse af den internationale terror i første række bør gå ud på at *tilskynde* de radikale eller ekstremistiske grupper *til at undlade* at anvende terror og at gøre dette til en taktik med henblik på at opnå deres mål; finder, at de mål om forebyggelse, som optræder i Den Europæiske Unions terrorbekæmpelsesstrategi, generelt er i overensstemmelse med dette mål;

8. gentager behovet for ved enhver given lejlighed at fremhæve det budskab, at terrorismen er uacceptabel under alle omstændigheder og i alle kulturer, og at alle de faktorer, som kan udnyttes af terroristerne, bør elimineres, f.eks. inhuman behandling af ofre, udbruddet og eksistensen af voldelige konflikter, dårlig regeringsførelse, manglende borgerlige rettigheder, forskelsbehandling af religiøse eller etniske grunde, politisk udstødelse og social og økonomisk marginalisering;

9. anser det desuden for helt afgørende, at EU's optræden udadtil i forbindelse med kampen mod den internationale terrorisme også har som mål at *vanskeliggøre* terroristernes adgang til de midler, som de benytter til at udføre deres attentater, ved at gøre det umuligt for dem at rejse, få adgang til kommunikation og hvervning og at benytte internettet til deres formål, at modtage finansiel støtte, at skaffe sig våben, såvel konventionelle som

nukleare, biologiske, kemiske eller radiologiske våben og med lethed at kunne nå deres mål og opnå de virkninger, som de tilstræber;

10. mener i denne forbindelse, at de beskyttelsesforanstaltninger, som forekommer i EU's terrorbekæmpelsesstrategi, går i denne retning, men at deres faktiske effektivitet varierer meget, og at der findes flere andre muligheder i forbindelse med EU's optræden udadtil;

11. henstiller, at der gøres målrettet brug af de instrumenter, som Unionen har adgang til i sin optræden udadtil, for at udvirke, at de stater, der støtter terrorgrupper, *afstår* herfra og fra at organisere, finansiere, opmuntre, eller på nogen måde støtte eller tilskynde til terroraktiviteter, om nødvendigt ved indførelse af sanktioner eller tvangsforanstaltninger;

12. støtter uforbeholdent *udviklingen* af staternes kapacitet til at forebygge terrorisme ved at fremme retsstatsforhold, overholdelse af menneskerettighederne og indførelse af effektive strafferetlige systemer og ved at fremme undervisning af høj kvalitet, religiøs og kulturel tolerance og en dialog om integration med dem, som giver udtryk for radikale synspunkter, der kan tilskynde til udenomsparlamentariske handlemåder, frem for at disse synspunkter undertrykkes, forfølges eller dæmoniseres;

13. mener, at en styrkelse af forebyggelseskapaciteten også forudsætter, at staterne modarbejder finansiering af terrorismen, overvåger transportsikkerheden, gør brug af internettets muligheder for at bekæmpe terrorismen, øger beskyttelsen af mulige terrormål og kapaciteten til at reagere på attentater og forbedrer staternes kapacitet til at forhindre, at terrorister erhverver nukleare, biologiske, kemiske eller radiologiske materialer;

14. insisterer på nødvendigheden af at *forsvare* menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder i kampen mod terrorismen ved hjælp af de internationale instrumenter, der er til rådighed ud fra den betragtning, at menneskerettighederne ikke blot er et iboende element i vores kultur og en del af EU's optræden udadtil, men at en overtrædelse heraf reelt udgør en klar hindring i kampen mod terrorismen og en åbenlys sejr for terroristerne;

15. anser det for helt afgørende at råde over tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til bekæmpelse af terrorismen; støtter Kommissionens forskellige forslag på dette område; foreslår, at finansieringen af de samlede udgifter til en eventuel EFSP-aktion til bekæmpelse af terrorismen finansieres over Unionens budget; støtter oprettelsen af en international fond, som skal bistå de stater, der kun råder over begrænsede midler, så de med et positivt resultat kan overholde deres forpligtelser i kampen mod terrorismen;

EU's midler til bekæmpelse af terrorismen som led i sin optræden udadtil

16. fremhæver den alsidige karakter af Unionens muligheder for at reagere som led i sin optræden udadtil for at bekæmpe terrorismen og understreger nødvendigheden af at koordinere og på en kohærent måde anvende de forebyggende og repressive politiske instrumenter, instrumenterne inden for politisamarbejdet og det retlige samarbejde, efterretnings- og informationssamarbejdet samt enhver anden reaktion, som efter anmodning og med støtte fra FN indgår i en multilateral strategi;

17. gentager derfor sit forslag om at tilføre Unionens politik mod terror større sammenhæng og effektivitet i sine forbindelser med tredjelande gennem:

    a) styrkelse af den politiske dialog på dette område, især med de lande, som EU og/eller dens medlemsstater har indgået, eller som den forhandler om associerings- og samarbejdsaftaler med,

    b) politisk opbakning og støtte til samhandel og udvikling af de moderate muslimske lande,

    c) en mere intensiv dialog om bekæmpelse af terrorismen med Unionens vigtigste partnere (USA, Israel, Japan, Australien, Canada og Rusland mv.), uden at det på nogen måde må forringe niveauet for beskyttelse af menneskerettighederne,

    d) fremme af den internationale konsensus om vedtagelse af den overordnede konvention om international terrorisme og udarbejdelsen af den terrorbekæmpelsesstrategi, der er vedtaget af Generalforsamlingen,

    e) et krav om, at alle de tredjelande, som EU opretholder forbindelser med, skal undertegne og ratificere de tretten FN-konventioner om bekæmpelse af terrorismen,

    f) en konsekvent anvendelse af klausulen om terrorisme, der optræder i aftalerne med tredjelande, uden ad hoc-ændringer, som udvander indholdet,

    g) udarbejdelse af en interinstitutionel adfærdskodeks for Unionens forbindelser udadtil som foreslået af Europa-Parlamentet i 2002,

    h) en styrkelse af samarbejdet med de internationale og regionale organisationer, der spiller en vigtig rolle for sikring af freden og sikkerheden i verden, i første række FN (navnlig Sikkerhedsrådet og dets Komité for Bekæmpelse af Terrorisme), OSCE, Europarådet og NATO,

    i) fremme og konsekvent anvendelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) for at hindre, at statslige organer og stater, som ikke har undertegnet traktaten om ikke-spredning af kernevåben, erhverver kernevåben, kemiske eller biologiske våben,

    j) et mere intensivt samarbejde om udveksling af informationer og samarbejde mellem sikkerheds- og efterretningstjenesterne og mellem medlemsstaternes politiske og retslige myndigheder og toldmyndigheder, inklusive Europol, Interpol og Eurojust;

18. opfordrer Kommissionen og Rådet til i sin optræden udadtil at insistere på, at alle tredjelande generelt anerkender Dem Internationale Straffedomstols bindende retspraksis, og at terrorisme udgør en forbrydelse mod menneskeheden, som i givet fald skal behandles af Den Internationale Straffedomstol;

19. anser det for absolut nødvendigt at arbejde for mere stabilitet uden for Unionen gennem anvendelse af alle de tilgængelige instrumenter, programmer og ressourcer som led i Unionens optræden udadtil, inklusive:

    a) det nye stabilitetsinstrument, som skal udgøre retsgrundlaget for bistanden på længere

sigt på områder som bekæmpelsen af terrorismen, ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelsen af den organiserede kriminalitet, konventionel nedrustning og menneskers sikkerhed,

b) støtte fra det tidspunkt, hvor det nævnte instrument for en bistandsstrategi, der er udarbejdet af Kommissionen med henblik på at bistå tredjelande, som er truet af terrorisme, gennem programmerne Cards, Tacis, Meda osv., træder i kraft,

c) udvidelse af den omtalte bistandsstrategi til alle områder af EU's optræden udadtil og til alle større programmer for udviklingsbistand med undtagelse af humanitær bistand, der ifølge sagens natur er betingelsesløs,

d) udvidet anvendelse af den hurtige civile/militære reaktionsmekanisme,

e) oprettelse af et europæisk kontor for bistand til ofrene for terror, der kan udgøre et reference- og kontaktpunkt for de borgere i Europa, hvis grundlæggende rettigheder krænkes som følge af den terrortrussel, der hviler over Europa og den øvrige verden,

f) oprettelse af et lignende kontor som led i FN's nye strategi mod terror, der skal yde bistand til alle ofre for terrorismen uanset deres statsborgerskab;

20. anmoder Kommissionen om snarest at forelægge en meddelelse, der skal indeholde en oversigt over de eksisterende bistandsmekanismer og -programmer til mindskelse og imødegåelse af truslerne mod EU's og dens borgeres sikkerhed, og som især skal indeholde forslag og henstillinger til forbedring af effektiviteten og sammenhængen i EU's bistandsprogrammer;

21. henstiller, at de muligheder, som traktaten om en forfatning for Europa rummer, anvendes pragmatisk med gennemførelse af foranstaltninger som:

a) fælles udarbejdelse af beredskabsplaner med henblik på en effektiv anvendelse af bestemmelsen om gensidig solidaritet for at imødegå terrortrusler eller -angreb, i medfør af artikel I-43 i forfatningstraktaten,

b) om nødvendigt gennemførelse af specifikke politiske og/eller militære operationer som led i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik som et element i Unionens reaktion på terrorisme,

c) tilpasning af det permanente strukturerede samarbejde og de "kampgrupper", der er omtalt i protokol nr. 23, til nye områder,

d) opstilling af entydige kriterier om magtanvendelse, hvor der tages hensyn til henstillingerne fra FN's generalsekretær og til FN's Sikkerhedsråds afgørende rolle i bestræbelserne på at sikre og genoprette den kollektive sikkerhed;

Parlamentarisk kontrol med EU-institutionernes bekæmpelse af den internationale terrorisme

22. fremhæver den afgørende betydning af forebyggelse som led i den internationale terrorisme og nødvendigheden af, at de indhentede oplysninger omgående deles med de

øvrige medlemsstater og EU-institutionerne ved hjælp af troværdige og effektive informationssystemer og en omhyggelig og professionel evaluering af de rapporter, som udarbejdes af politi og efterretningstjenester;

23. anmoder Rådet om at revidere og ajourføre den interinstitutionelle aftale af 20. november 2002 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område[1], for at den nuværende fremgangsmåde for videresendelse af klassificerede oplysninger kan forbedres, ligesom fremsendelsen til EP af alle disponible oplysninger om bekæmpelsen af den internationale terrorisme garanterer, og at det på intet tidspunkt kan nægtes adgang til oplysninger, der internt er blevet eller bør videresendes til det nationale parlament af medlemsstaternes respektive regeringer eller de internationale organisationer, som de er medlemmer af;

24. anmoder Rådet om i sin årsberetning om FUSP ikke at indskrænke sig til at gøre rede for Unionens aktiviteter i forbindelse med bekæmpelsen af terrorismen, men også på grundlag af unionstraktatens artikel 21 reelt at høre Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg som led i denne kamp, der udgør en prioriteret målsætning i den europæiske sikkerhedsstrategi, i Unionens optræden udadtil og i FUSP som sådan; anser det for helt nødvendigt, at EP orienteres og høres i tilfælde af et massivt terrorangreb, om nødvendigt gennem det særlige udvalg, der nedsættes i medfør af den omtalte interinstitutionelle aftale af 20. november 2002;

25. anser den politiske dialog på højt niveau om bekæmpelsen af terrorismen, som finder sted hvert halve år med deltagelse af Europa-Parlamentet og Rådet, for at være et godt eksempel på mulighederne for at gennemføre det helt nødvendige interinstitutionelle samarbejde i kampen mod terrorismen; foreslår, at møderne som minimum afholdes hvert kvartal, og at Europa-Parlamentets delegation også omfatter formændene for de stående udvalg inden for de tre store områder, der vedrører Fællesskabets optræden udadtil (udenrigspolitik, international handel og udviklingssamarbejde);

26. henstiller, at de rapporter, som udarbejdes af Rådets Situationscenter (SITCEN), på regelmæssig basis fremsendes til Europa-Parlamentet, om nødvendigt i henhold til de fremgangsmåder, der er fastsat i den ovennævnte interinstitutionelle aftale;

27. anser det for at være af grundlæggende betydning, at Europa-Parlamentet inddrages snævert i ordningen for anvendelse af solidaritetsbestemmelsen i medfør af artikel III-329 i traktaten om en forfatning for Europa, også de tilfælde, hvor de vedtagne afgørelser får konsekvenser for ESFP-området;

28. opfordrer Kommissionen og den europæiske koordinator for bekæmpelsen af terrorismen til at forelægge en årsberetning for Europa-Parlamentet om aktiviteterne på dette område og til at tage hensyn til Parlamentets bemærkninger og henstillinger;

29. anmoder på ny Rådet om at orientere Parlamentet om den regelmæssige opdatering af Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001 om anvendelse af

[1] EFT C 298 af 30.11.2002, s. 1.

specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme[1] (orientering om terrorgrupper og -organisationer) og udviklingen siden 2001;

30. forpligter sig til at indlede en udvidet dialog med de nationale parlamenter om bekæmpelse af den internationale terrorisme med henblik på at sikre en fælles parlamentarisk kontrol med de forskellige sikkerheds- og efterretningstjenesters aktiviteter i betragtning af, at det tilkommer Parlamentet i dets egenskab af repræsentant for folkene i Den Europæiske Union at udøve en offentlig og gennemsigtig kontrol med Unionens foranstaltninger mod terrorisme, herunder de aktiviteter, der udføres af den europæiske koordinator og de organer, der beskæftiger sig med denne opgave;

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Europarådet samt til De Forenede Nationers og underorganisationerne.

[1] EFT L 344 af 28.12.2001, s. 92.